

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
สิ่งที่เราติดดินอยู่เวลานี้ฟังไม่ได้

ก่อนจ้งหัน

วันวันเสาร์เป็นวันว่าง ทางศาสนาอื่นเขาเรียกว่าเป็นวันว่างเพื่อศาสนาเขา ศาสนาของเราถือวันว่างนี้เข้ามาสร้างความดีแก่เรา โลกนี้ถ้าไม่มีศาสนาเป็นเครื่องพร่ำสอนแล้วจมไปด้วยกัน มีศานาค่อยยังชั่วหน่อย คือแนะนำในทางที่ถูกที่ดี ถ้าไม่มีเลยแล้วก็มีแต่ทางชั่วทั้งนั้นแหละ เพราะกิเลส กิเลสคือสิ่งที่เบียดเบียนกายอยู่ในใจ ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ นะ ไม่มีใครรู้ได้เห็นได้นอกจากพระพุทธเจ้าพระองค์เดียว เป็นพระองค์แรกเท่านั้นที่เห็นมหากัณฑ์ ซึ่งเป็นโรคเรื้อรังประจำวิภว คือกิเลสตัวนี้มันทำให้สร้างกรรม สร้างกรรมส่วนมากกิเลสจะสร้างแต่ความชั่วช้าลามก ส่วนธรรมแทรกอยู่ในนั้น กรรมสร้างความดีงาม

วันนี้เป็นวันที่ว่าง เรามองเห็นบรรดาพี่น้องทั้งหลายเข้าวัดเข้าวาเพื่อศีลเพื่อธรรมนี้เราปลื้มอกปลื้มใจ ยังมีผู้ที่จะพ้นจากแหล่งนรกเผาคนทั้งเป็นอยู่บ้างหรืออยากว่านั้นนะ มันร้อนมันเจ็บมันเพลิดมันเพลินมันอะไรก็ไม่รู้ ความรู้ที่เรียนมาทั้งหมดมันเป็นเรื่องความรู้ของกิเลสและเป็นพินเป็นไฟ แสดงออกด้วยความโลภ โลภไม่รู้จักเป็นจักตาย ไม่มีป่าช้า ทั่ว ๆ ที่จะตายด้วยกันทุกคนนั้นแหละไม่ว่าสัตว์ว่าบุคคล ในโลกอันนี้เกิดแล้วต้องตาย มันก็ไม่เห็นป่าช้าของตน นั่งเต็มศาลาอยู่นี้ป่าช้ามีทุกคน ท่านทั้งหลายเห็นไหม

ผู้เทศน์อยู่เดี๋ยวนี้ก็ป่าช้าอยู่ในนี้ เป็นแต่เวลานี้ยังไม่ตายยังไม่เป็นป่าช้า เป็นป่าช้าผีดิบ ยังไม่เป็นป่าช้าผีตายผีเน่า พอลมหายใจขาดเท่านั้นตายหมดด้วยกันไม่มีเหลือ เพราะฉะนั้นอย่าคะนองนะ อย่าเย่อหยิ่งจงหองเหยียบหัวพระพุทธเจ้าที่ทรงสอนให้รู้ป่าช้าของตนเอง แล้วสร้างความดีงามเข้าไปใส่ตน จะมีทางยึดทางเกาะ ถ้าเย่อหยิ่งจงหอง นั้นเป็นเรื่องของกิเลส จะสร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามกเต็มหัวใจ ๆ ตายแล้วจมนรก ใครพูดไว้ว่านรกมีเปรต ผี อสุรกาย มี ใครพูดไว้ คนตาบอดหูหนวกคนโง่สามารถพูดได้ ก็คือพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ ที่ทรงสร้างบารมีมา ทุกข์แสนสาหัสก็คือพระพุทธเจ้า ที่เรียกว่าพระโพธิสัตว์ สัตว์เพื่อจะตรัสรู้เป็นศาสดาเอก เรียกว่าโพธิสัตว์ ๆ

พระโพธิสัตว์นี้เองที่สร้างบารมีเต็มแล้ว ตรัสรู้ขึ้นมากระจ่างแจ่มไปหมด สิ่งเหล่านี้มีมาตั้งแต่เดิมก็กัปก็กลับแต่ไม่มีใครเห็น ใครก็โดนเอา ๆ ตกจมไป ๆ ผู้ไปก็ไปแล้วไม่ได้มาบอกกัน ผู้ไปก็ไปเรื่อยตกรกหมกไหม้ อันนี้คือศาสดาสอน คำว่า สุวาก

ชาโต ภควตา ธมฺโม แปลว่ายังไง ท่านทั้งหลายสวดอยู่ทุกวัน สวากุชาโต ก็คือว่า พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ตรัสไว้ดีแล้ว ไม่มีข้อโต้แย้ง เรียกว่าพระธรรม เป็นความถูกต้องดีงาม ย่นลงมาสรุปลงมาว่า สวากุชาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว

ในโลกนี้ใครตรัสชอบใครพูดชอบ พูดถูกต้องดีงามเหมือนพระพุทธเจ้า บอกชัดๆ เลยกว่าไม่มี มีพระพุทธเจ้าเท่านั้น นอกนั้นมีแต่พวกจอมปลอมๆ กิเลสเต็มหัวใจ เต็มใจ แสดงออกมามีแต่ความจอมปลอมและเต็มไปด้วยพินด้วยไฟทั้งนั้นแหละ ไม่มีใครจะพูดถูกต้องแม่นยำได้ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า ให้พากันยึดหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ถ้ายากมีที่ยึดที่เกาะมีที่หวัง ที่เราหวังไว้สิ่งที่จะให้เราสมหวังก็คือความดีงาม ซึ่งเราทำตามพระพุทธเจ้านั้นแหละ เราจะได้อันนี้แหละเป็นที่เกาะที่ยึดที่พึ่งเป็นพึ่งตาย

สิ่งที่เราคิดเราดี้นอยู่เวลานี้ไม่ได้พึ่งมันนะ มีแต่กิเลสหลอกไปๆ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี เจ้าของชั่วเจ้าของเลวขนาดไหนไม่ดู ดูแต่อันนั้นดีอันนี้ดี บทเลวมาเลวอยู่กับผู้ที่ไปสำคัญนั้นละ ไม่ได้ดูเจ้าของซี ความเลวอยู่กับเจ้าของ ความดีอยู่กับสิ่งที่หวัง อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี จำให้ตีพิจารณาให้ดี

วันนี้เห็นบรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายเข้ามาวัดมาวา ซึ่งเป็นวันเสาร์เป็นวันว่าง คำว่าว่างก็ว่างจากงานภายนอกที่เราดีดัดขึ้นมาเป็นประจำ ให้ว่างเข้ามาสู่ภายใน คือชวนชวหาความดีใส่ตน ใจนี้ไม่ตาย ใครพูดแม่นยำ ใจไม่ตาย โลกทั้งหลายพูดว่าตายแล้วสูญๆ นี่พวกโลกตาบอด ตัวมันนั้นละตัวนักเกิดแก่เจ็บตาย ไม่มีใครกินพวกนี้ พวกที่ว่าโลกตายสูญๆ มันไม่สูญ ไปเสวยกรรมชั่วช้าลามกตามความสำคัญของตนนั้นแหละ

พระพุทธเจ้าว่า ตายแล้วเกิดๆ ทุกข์ นตฺถิ อชาติสฺส ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด ฟังซิ เกิดก็คือเกิดกองทุกข์ขึ้นมาพร้อม นี่ใครเป็นผู้แสดงไว้ พระพุทธเจ้าเหมือนว่าห่างว่าไกล ย่นเข้ามาหานักปฏิบัติที่หัวใจเจ้าของซึ่งเป็นนักท่องเทียว มันแสดงกิริยาอาการอะไร ส่วนมากต่อมากแสดงตั้งแต่ความเพลิดเพลिनรีนเริง อันเป็นพินเป็นไฟจะเผาไหม้ตนทั้งนั้นแหละ จะแสดงมาเป็นน้ำเป็นท่าคืออรรถคือธรรมนี้มีน้อยมาก

ที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ทรงชยะแขยงมากที่สุด สั่งสอนสัตว์โลก สัตว์โลกไม่ยอมเชื่อ ปีนหัวพระพุทธเจ้าไป เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ด้วยการทำความชั่วช้าลามก ฝืนธรรมฝืนวินัย พวกนี้พวกเหยียบหัวพระพุทธเจ้า แล้วก็จมลงในนรก เจ้าของสำคัญว่านรกไม่มีๆ ใ้พวกที่ว่านรกไม่มีนี่ละจะเป็นนายห้างใหญ่ เหมือนนรกทั้งหมดเลย นรกมีก็หลุมๆ นายห้างใหญ่จะไปเหมามาหมด นายห้างสร้างความทุกข์ทั้งหลายเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ไม่ยอมเชื่อพระพุทธเจ้าจมนะ ท่านทั้งหลายให้จำ ขึ้นเวทีจิตตภาวนาถึงรู้ได้ชัด เพียงเรามาฟังเฉยๆ มาจำเฉยๆ เชื่อเฉยๆ ลอยๆ นะ ถ้าลงได้เชื่อด้วยความรู้

จริงเห็นจริงจากการปฏิบัติที่เรานำคำสอนพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติ ผลปรากฏขึ้นมาๆ อันนี้ค้ำไม่ได้ ค้ำไม่ได้เลย พระพุทธเจ้าทรงรู้อะไรเห็นอย่างไร ก็ไปตามรอยพระบาทของพระพุทธเจ้า ก็รู้เห็นไปตามกำลังของตนในธรรมทั้งหลาย บาป บุญ นรก สวรรค์ รู้ๆ เข้าไปโดยลำดับ แล้วใครจะไปกล้าโดดลงนรกได้ลงคอ

ตั้งแต่หม้อน้ำร้อนใครจะไปกล้าโดดลง มีไหมไม่มี นี่หม้อนรกกว้างแคบขนาดไหน แล้วสัตว์โลกจมอยู่นั้น มีแต่พวกกล้าหาญทั้งนั้นที่จมในนรก กับใดก็ลี้ไปดีกว่าจะได้ฟื้นขึ้นมา ครั้นฟื้นขึ้นมาแล้วล้มตัวอีกสร้างอีก ลงอีก ผู้ที่ไม่ล้มตัวค่อยดีขึ้นมาๆ กลายมาเป็นมนุษย์ก็ไปสวรรค์ สวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้นไว้เพื่อใคร ก็ไว้เพื่อคนดี มีภักษาสำหรับรับรองคนชั่วคนดี สำหรับรับรองคนชั่วคือนรก ๒๕ หลุม ใครมาแสดงบอกได้ พระพุทธเจ้าว่ามี ๒๕ หลุม แล้วปลีกย่อยยังมีอีกเยอะ ส่วนใหญ่มี ๒๕ หลุม

เหล่านี้ศาสดาองค์เอกเท่านั้นเป็นผู้รู้ผู้เห็นแล้วสอนบอกโลก สวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น นิพพานสุดยอด นี่ศาสดาองค์เอกสอน สิ่งเหล่านี้เราจะพิสูจน์ด้วยการเรียนการจดจำไม่ได้ ต้องมีภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติพระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้นๆ ให้ปฏิบัติตามนั้น เช่นพระที่ท่านเข้าอยู่ในป่าในเขา ปฏิบัติตามทางของศาสดา สิ่งเหล่านี้ปิดไม่อยู่ จะรู้ รู้มากหรือน้อยจะรู้ตามกำลังความสามารถของตนนั้นแหละ จนกระทั่งทะลุถึงนิพพาน มีอยู่กับทุกคน สิ่งเหล่านี้ทั้งดีทั้งชั่วมีอยู่กับทุกคนผู้สนใจสร้าง สร้างดีได้ดี สร้างชั่วได้ชั่ว ถ้าใครสนใจสร้างความชั่วก็จมไปๆ จะหวังเท่าไรไม่มีความหมาย เพราะการกระทำนั้นมีอำนาจมากที่สุด

ในโลกนี้ไม่มีอะไรเหนือกรรม ท่านแสดงไว้เป็นบทบาฬีว่า นตฺถิ กมฺมสมํ พฺลํ ไม่มีสิ่งใดจะมีอำนาจมากกว่ากรรม ฟังซินะ ในโลกอันนี้ไม่มีสิ่งใดจะมีอำนาจมากกว่ากรรม กรรมคือกรรมดีกรรมชั่ว ทำลงไปแล้วกรรมนั้นแหละมาครอบห้วตัวเอง ใครจะเยอหยิ่งจองหองต่อกรรมทั้งหลายให้เยอหยิ่งไป พอลมหายใจขาดเท่านั้น ลากลงนรกนี้ขาดไปเลย ลงนรกไม่ทันเขา เขาลากพวกจำนรก เขาลากไป เรอยากขาดขาดใหม่ ถ้าอยากขาดให้ทำชั่วมากๆ แล้วให้จำนรกมาลากไป ยมบาลมาลากไป ลงไม่ทัน ขาดๆ แต่มีสองขานี้มันก็อยากได้ลิบขา อยากวิ่งเพลิดเพลิน ได้สนุกสนานรื่นเริง มีสองขาจำนรกลากไปขาดสะบั้น กว่าไปถึงนรกขาดขาดแขนขาด หัวขาด คอขาด ยังเหลือแต่ใจที่เป็นไฟทั้งดวงแล้วไปจมลงในนรก

ท่านทั้งหลายไม่เชื่อพระพุทธเจ้าจะเชื่อใคร ถ้างงไม่เชื่อพุทธศาสนานี้แล้วหมดราคา จำให้ดีคำนี้ ถ้าไม่เชื่อพุทธศาสนา พุทธศาสนาเป็นศาสนาชั้นเอก ผู้เป็นเจ้าของศาสนาเป็นผู้สิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิง สว่างกระจ่างแจ้ง อาโลโก อุทปาติ สว่างจ้าตลอดเวลา

โลกวิทู รู้แจ้งหมดตลอดทั่วถึงในโลกทั้งหลาย นี่คือศาสดาองค์เอก ถ้าใครเชื่อนี้แล้วให้ บีกบินไป เฉพาะอย่างยิ่งให้หมุนเข้ามาจิตตภาวนาดูชินะ ถ้างงเข้ามาจิตตภาวนา ยังไง ก็ได้ร่องรอยที่ศาสดาทรงรู้ทรงเห็นไม่มากนักน้อย ได้จนกระทั่งเต็มวาสนาเต็มหัวใจตาม วาสนาของเรานั้นแหละ

ผู้ที่ได้รู้เห็นอันนี้แล้ว ยอมกราบพระพุทธรูปเจ้าๆ ไม่เห็นองค์พระพุทธรูปเจ้าก็ตาม ก็ คือสิ่งผิดถูกดีชั่ว เป็นพระวาจาที่พระพุทธรูปเจ้าทรงสอนแล้ว ออกมาจากพระองค์เอง นั่น ละเป็นพยาน นักปฏิบัติจิตตภาวนายิ่งจิตมีความสูงส่งเข้าไปเท่าไรๆ กราบพระพุทธรูปเจ้า ราบๆ เห็นชัดๆ ตามองค์ศาสดา อ้อ ท่านไม่ได้โกหกโลก มีแต่กิเลสโกหกโลก วังจมนไป กับมันนี่มากต่อมาก ผู้ที่จะวังตามพระพุทธรูปเจ้าให้รอดพ้นจากอันตรายทั้งหลายไม่ค่อย มี ท่านทั้งหลายให้จำนะ พิจารณานะ

เราจนจะตายแล้วพูดนี้อาจหาญชาญชัย นรกมีหรือไม่มี เอาไฟมาจี้ตัวเอง เตียนนี้ก็รู้ เอาๆ ไฟมาจี้ลองดู ไม่ต้องไปถึงนรก ไม่ต้องไปถึงครัวไฟต้มน้ำร้อน เอาไฟ ในนั้นมาจี้ลองดู จี้ตรงไหน อยู่สงบอย่างนี้แหละ จี้รายไหนมันจะโดดผิงๆ นั่นละไฟ นรก เข้าใจไหม ร้อนหรือไม่ร้อนไฟนรก เพียงเท่านั้นมันก็ติดแล้วคนเรา เรายังจะไป หาญเก่งกว่าศาสดาอยู่หรือ โลกอันนี้ก็ว่าศาสดาองค์เอก แล้วใครจะไปเก่งกว่าศาสดา มันเก่งเพื่อจมนั่นนะ ให้พากันจำ

พระก็ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ สติเป็นของสำคัญ เราสอนเน้นหนักตลอดเวลา ขอให้สติติดกับตัวกิเลสเกิดไม่ได้ มันจะอยู่ข้างในก็ถูกขังไว้ด้วยสติ จำให้ดี สติเป็น สำคัญมากทีเดียว กิเลสจะมีมาน้อยถ้าสติตั้งมั่นอยู่แล้วปิดปากมัน มันออกไม่ได้ ปากรูของมันช่องของมันที่มันออก สังขารความคิดความปรุง อยากรู้อยากเห็นอย่างนั้น อย่างนี้ ออกไปจากสังขารที่มีอวิชชาดันออกมา สติตีปากคอกเอาไว้ไม่ให้มันออก หรือ ปิดช่องปิดรูมันไว้ไม่ให้มันออก แล้วจิตใจก็ค่อยสงบร่มเย็นๆ ถ้ากิเลสไม่มากวนใจ พากันจำนะพระ อย่าเร่งๆ เร่งๆ นะ

พระเราเป็นพระที่จะทรงมรรคทรงผล เป็นแนวหน้าของผู้ปฏิบัติธรรม เป็นแนวหน้าที่จะไปมรรคผลนิพพานคือพระ ไม่มีการงานอะไร ประชาชนเขาอุมหมด เลย ไม่ว่าที่อยู่กินที่หลับที่นอน ที่ขบที่ฉัน พระเลยกลายเป็นพระที่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมลิ้ม เนื้อลิ้มตัว เขาเลี้ยงดูมา เป็นอาหารการกินของเขามาเลี้ยงดู กินแล้วแทนที่จะภาวนา ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ รักษาศีลรักษาธรรม เลี้ยงลิ้มเนื้อลิ้มตัว ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม กลายเป็น มีแต่หัวโล้นๆ ใช้ไม่ได้นะพระเรา

เวลานี้พระเราเป็นอย่างนี้ ไปที่ไหนเขาไม่ยกดูอยากเห็นพระ มองดูพระแล้ว สลดสังเวช มองดูสัตว์ดูบุคคลดูต้นไม้ภูเขาไม่ค่อยสลดสังเวช แต่มองดูพระสลดสังเวช

อย่างพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมองกันดูกัน ดูเด็กน่ารักน่าเมตตาสงสารแบบหนึ่ง ดู ลั้วหน้าเมตตาสงสารแบบหนึ่ง ดูผู้ใหญ่หน้าเมตตาสงสารแบบหนึ่ง แต่เวลามาดูพระ ด้วยกัน หัวโล้น ๆ ผ่าเหลือง ๆ เลยกลายเป็นพระนรกอเวจี ดูกันไม่ได้สะท้อนหัวใจมา ระหว่างพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบกับพระอสังขไม่มีมายาย ดูกันไม่ได้นะ

เพราะฉะนั้นพระที่ว่าแตกต่างกัน เป็นเพราะอะไร เพราะดูกันไม่ได้ ทนดูกันไม่ได้ ผู้หนึ่งรักษาความสะอาด ชำระซักฟอกตลอดเวลา คนหนึ่งมีแต่มูลแต่คูแต่เต็มเนื้อเต็ม ตัว เดินไปที่ไหนฉากไปที่ไหนมันก็สกปรก พระก็ขยะ ๆ แดกกระจัดกระจาย ถ้าพระ อสังขไปที่ไหน พระดีพระดีแดกกระจัดกระจาย เวลานี้มีในเมืองไทยเราไหม นี่ละที่ โลกเขาไม่อยากดู เขาก็มอมแมมพอแล้ว วิ่งเข้าไปอาศัยพระ ให้พระชะพระล้างให้ พระ ก็เป็นหมูตัวหนึ่ง ขึ้นมาจากโคลนจากตม แล้วต่างคนต่างเป็นหมู ต่างคนต่างเป็นหมา ด้วยกันแล้วใครจะเป็นคนละ ไม่มีใครเป็นคนละ จำให้ดี วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้

หลังจั้งหัน

เมืองกาญจน์หลวงตาเคยไปเสมอ ส่วนมากไปวัดป่าหลวงตาบัว วัดเสือ ที่เป็น วัดป่าหลวงตาบัวขึ้นมาก็เพราะเขาถวายที่ดินนั้นให้เป็นวัด เขาถวายที่ให้เราสร้างวัด เรา จึงให้พระท่านมาอยู่ สร้างวัดนั้นขึ้นมา ต่อไปสร้างวัดแล้วแทนที่พระจะเข้ามา ๆ เลย กลายเป็นเสือเข้ามาประจำวัด วัดนั้นเลยกลายเป็นวัดเสือไป น่ารักไหมละเสือ เขาไม่ ทำไม้กับใครนะเสือ เรากามเขาเคยทำไม้ใครไหม ว่าไม่เคย ดูเหมือนลืบทว่าตัวนะ เวลา เรามมีโอกาสว่างเราก็ไปวัดเสือ ไปเยี่ยมวัดเสือ

เวลานี้เขากำลังจะสร้างที่ให้เสืออยู่ สร้างเป็นอุโมงค์ กะไว้ ๓๐ ไร่ให้เป็นทำเล ของเสืออยู่ข้างนั้น อยู่ในความดูแลของคนของพระ เดียวนี้ได้ทำห้องให้เขาอยู่เป็นห้อง ๆ แล้วต่อไปนี้จะสร้างที่ให้เขาอยู่ เป็นถ้ำเป็นอะไรก็แล้วแต่ ที่ประมาณ ๓๐ ไร่ ให้เป็นที่ อยู่ของเสือ มันจำเจ้าของได้แม่นยำมากนะ เช่นจำท่านจันทร์ พอมองเห็นปี่ตจจับปู้บ เลย คือเขาจำได้ เจ้าของเขามา พอเดินผ่านมาเขามองเห็นปี่เขาจะจับจ่อ คือตาเขาจ่อ เขารู้แล้ว

วัดป่าบ้านตาด เนื้อที่เฉพาะกำแพงข้างใน ๑๖๓ ไร่ เป็นกำแพงสองชั้น ชั้นแรก กำแพงเดิม ชั้นที่สองเขาซื้อถวาย เลยต่อกำแพงไปครอบข้างนอกอีก เลยกลายเป็น กำแพงสองชั้นไป แต่ก่อนมีชั้นเดียว ในบริเวณนี้เราจะให้คนเข้ามาเกี่ยวข้องเฉพาะ บริเวณที่เห็น จากนี้ออกข้างนอก เข้าไปข้างในเป็นทำเลของพระภิกษุภิกษุณี จากนี้ไป ที่ ๑๖๓ ไร่ ออกจากนี้ไปก็ไร่ ไร่ไม่ก็ไร่ นะ จากนั้นเป็นเนื้อที่ของพระบำเพ็ญภาวนาทั้งนั้น เราจึงไม่ให้ใครเข้าไป นั้นเขียนบอกไว้ว่า ห้ามเข้า ๆ คือทำเลของพระภิกษุภิกษุณี ไม่มีใคร ไปยุ่งได้เลย ให้ท่านภิกษุภิกษุณี จากนั้นสถานที่นี้เป็นเรื่องของประชาชนออกสาธารณะ

ออกไปข้างนอก เข้าไปข้างในเป็นที่ของพระท่าน ท่านมาภาวนาจริง ๆ มีพระหลายประเทศด้วย

สำหรับเมืองไทยเรานี้มีทุกภาค พระอยู่ที่นี้มีทุกภาคเลย อยู่ที่วัดป่าบ้านตาด แล้วหลายประเทศอยู่ที่นี้ พระฝรั่งเราก็รับมากไม่ได้ รับผิดชอบต่อประมาณ ๆ ทางพระไทยเราก็รับได้ทุกภาค แบ่งสันปันส่วนให้เสมอกันในวัดนี้ เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงมีพระไทยเราอยู่ทุกภาค ทุกภาคมารวมกันอยู่ที่นี่ แล้วเมืองนอกก็เมืองนั้นเมืองนี้ มารับไว้พวกฝรั่ง อันนี้เราก็ไม่รับมาก รับผิดชอบต่อ

สถานที่นี้เรียกว่าเป็นสถานที่อบรมจิตใจ กายวาจา ความเคลื่อนไหวไปมาของผู้ปฏิบัติรักษาศีลธรรม นี่เรียกว่ารักษาศาสนา ที่นี้มีขอบเขตการประพฤติดี เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนป้ายไว้ข้างนอก ป้ายหนึ่งไม่พอ เห็นไหมล่ะเข้ามา หรือไม่ได้ อ่าน เขาติดป้ายเขียนไว้ ผ้าขาว ๆ สามผืน ข้างประตูทางนี้ก็เขียน ๆ ในประตูเข้ามาก็เขียน เป็นผ้าขาว เขียนไว้ว่า ที่นี่เป็นวัด เป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ ไม่มีกิจธุระจำเป็น ไม่ควรมาเที่ยวเล่นพ่วน แต่เวลาเขาเข้ามาเขาจะอ่านหรือไม่อ่านก็ไม่รู้ พ่วนพ่วนเต็มเหนี่ยวแล้วถึงออกไปอ่านแล้วก็ไปเลย กลัวจะเป็นอย่างนั้น เขาคงไม่อ่านพวกนี้ เข้ามาเสียก่อน แล้วถึงจะไปอ่าน พ่วนพ่วน โอ้ นี่ท่านไม่ให้พ่วนพ่วน ไปพวกเรา ไปเลย ความจริงแหลกหมดแล้ว เป็นอย่างนั้นนะ นี่จะชอบเขตรักษาใจเป็นสำคัญ

คือใจนี้เป็นตัวคิกตัวคะนอง ตัวพินตัวไฟ มหาเหตุอยู่ที่ใจ อะไรจะมาระบับสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ นอกจากธรรม จึงต้องอาศัยธรรมอาศัยศาสนามาแนะนำสั่งสอนอบรม แล้วฝึกหัดเข้าสู่ใจ ไม่ให้ใจคิกใจคะนอง กายวาจาความประพฤติหน้าที่การงานก็จะเรียบร้อย ถ้าใจคิกคะนองเหลวไหลไปหมด ยกตัวอย่างใกล้ ๆ นี้ละ เป็นตัวอย่างไม่ใช่นิทาน ถ้าวานิทานก็นิทานสด ไอ้ตัวขี้เหล้า เมียนี่ไม่ยอมให้จับเงิน เมียเป็นคนรักษาเงินเอง ถ้าอยากได้เงินไปไหน ๆ ต้องมาขอกับเมีย เมียก็ไล่เบี่ย จะเอาไปไหน ๆ ว่าเอาไปอันนั้น ๆ เท่านั้นก็ให้จำเพาะ เข้าใจไหม ถ้าให้มากกว่านั้นมันเอาไปถูกลมหมด เมียต้องเป็นผู้บังคับบัญชา

จะไปจ่ายไปซื้ออะไร ๆ เมียต้องไปเอง ถ้าตัวไปแหลกไปหมด วันนั้นเมียติดธุระเลยให้ตัวไปจ่ายตลาด วันนี้จำเป็นจริง ๆ ให้ตัวไปจ่ายตลาด เอาเงินมอบให้ตัวไปจ่ายตลาด พอได้เงินแล้วมันก็ไปจ่ายตลาด ไปเตลิดเปิดเปิงเงียบเลย จนกระทั่งบ่าย ๔ โมง มันถึงมา คือมันไปจ่ายตลาดตั้งแต่เช้า เมียให้ไปจ่ายตลาด ไปซื้อของในตลาดวันนั้น เอาเงินมอบให้ตัวไป ตัวก็ไปจ่ายตลาด ฟาดตั้งแต่เช้าจนกระทั่งบ่าย ๔ โมงไม่กล้าเข้าบ้าน กลัวเมียจะฟาดเอา กลัวใหญ่กลัวเมีย เป็นอย่างนั้นนะคนเรา

ถ้าไม่มีศีลมีธรรมแล้วไว้ใจกันไม่ได้ เอาเงินให้ไปจ่ายตลาด มันไปจ่ายค่าเหล่าหมดเลย กินแล้วเมาแปล้อยู่ข้างนอกไม่กล้าเข้าบ้าน นี่ละตัวเหล่าตัวสุรา สุราก็เป็นพิษเป็นภัย แต่มันเห็นว่าเป็นคุณ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีศีลธรรมบังคับบัญชาไว้ สุรายาเมาอย่าเอามากิน เป็นพิษเป็นภัยต่อตัวเองและส่วนรวม ท่านจึงสอนเรื่องสุรา อย่างอื่นที่พระพุทธเจ้าสอนตรงไหน สิ่งเป็นภัยอยู่ในนั้น ๆ สอนไม่ให้ทำ ๆ มันเป็นภัย

อย่างฆ่าสัตว์ พิจารณาชิ ปาณาฯ ห้ามฆ่าสัตว์ นี่เป็นประโยชน์ใหญ่หลวง กระเทือนทั่วแดนโลกธาตุ ปาณาฯ คำเดียวนี้กระเทือนหมด ท่านห้ามไม่ให้ทำลายไม่ให้ฆ่าสัตว์ ถ้าฆ่าสัตว์แล้วเป็นยังไง เอาตัวอย่างเข้ามานะ สมมุติว่าเรานั่งอยู่ด้วยความสงบ เราอย่าเอาคนมาทดลองเสียก่อน คือเอาหมาทดลองเสียก่อน เอาขี้หมาทดลองเสียก่อน เรานั่งเสียบ ๆ นี่ไปเอาไอ้ปุกก็มา เวลานี้มันกำลังนอนอยู่ในกรง หมาเราชื่อไอ้ปุกก็ เข้าใจไหม แล้วไปเอามันมาที่นี่ หมาตัวนี้เป็นหมาที่น่รักที่สุด ใครเจอเข้าลูบหลังปั๊บ ๆ เขาน่รัก ที่นี้เอาไอ้ปุกก็มาวางที่นี่ แล้วให้มีผู้ใดผู้หนึ่งมาฆ่าไอ้ปุกก็อยู่ต่อหน้าเราจะเป็นยังไง กระเทือนทั่วโลกอย่าว่าแต่ทั่วประเทศไทยเลย นี่ละปาณาฯ เป็นเรื่องกระเทือนจิตใจมากมายนะ ฆ่าหมาตัวหนึ่งอยู่ในวัด วัดเป็นวัดป่าบ้านตาดเสียด้วย แล้วหมาเป็นหมาอีตาบ๊วดด้วย ชื่อไอ้ปุกก็ มาฆ่ามันนี่ หมาตัวนี้คนรักกันทั้งแผ่นดิน แล้วมาฆ่าหมาได้ลงคอท่ามกลางศาลาวัดป่าบ้านตาด กระเทือนทั่วโลกอย่าว่าแต่ทั่วประเทศไทยเลย นี่ละปาณาฯ เป็นเรื่องใหญ่ใหม่ พิจารณาชิ เพียงฆ่าหมาเท่านั้นกระเทือนทั่วโลก ท่านจึงห้าม เป็นเรื่องกระเทือนจิตใจของโลกทั่ว ๆ ไป ท่านจึงห้าม อย่าฆ่าอย่าทำลายกัน

อทินนาทาน ก็เหมือนกัน ยื่นให้กันอย่างนี้ เอามาให้เป็นล้าน ๆ กองเท่าไร ๆ เอามาให้ เป็นมงคลมหามงคลทั้งผู้ให้ทั้งผู้รับ แต่มาจนมากลักรมาขโมยเอานี้เป็นยังไงอีกล่ะ นั้นฟังซิ เข้มเล่มเดียวตามฆ่ากันได้ นี่เป็นเรื่องใหญ่โต พระพุทธเจ้าทรงเล็งเห็นหมดเรื่องใหญ่โตกระเทือนจิตใจของสัตว์โลก ท่านจึงลงไว้ศีล ๕ นี่เครื่องกระเทือนจิตใจสัตว์โลกอยู่ใน ๕ ข้อนี้ ท่านจึงวางศีล ๕ ขึ้นมาเป็นข้อบังคับ อย่าทำลายศีล ๕ ข้อนี้ให้ขาดแล้วทั่วโลกจะกระเทือนไปหมดเลย เห็นไหมล่ะ นี่ละศีลธรรมจึงเป็นของจำเป็น จึงต้องรักษา

เช่นฆ่าสัตว์ เพียงเอาไอ้ปุกก็เรามาฆ่าเท่านั้นกระเทือนทั่วโลก อย่าว่าทั่วประเทศไทย อทินนาทานก็เหมือนกัน การฉกการลักไม่ใช่ของดีเลย คือน้ำใจเป็นของสำคัญสมบัติเงินทองข้าวของไม่สำคัญยิ่งกว่าใจผู้เป็นเจ้าของ ใจผู้เป็นเจ้าของนี้ถ้าให้กันด้วยความพอใจ ตั้งพี่น้องทั้งหลายมาบริจาคนาน มาเท่าไร ๆ เป็นมงคลมหามงคลแก่ผู้ให้และแก่ผู้รับทั่วหน้ากัน ถ้ามาขโมยเอาเป็นยังไง คิดดูซิถ้าขโมยเอา เข้มเล่มเดียวเท่านั้น

ละ เขาไม่ลงใจให้ แต่มาขโมยของเขา เขาตามฆ่าเลย เข็มเล่มเดียวฆ่ากันได้ เพราะมันใหญ่อยู่กับหัวใจที่เป็นเจ้าของ

ที่นี้ กาเมสุ มิจฉาจาร ผู้ของใคร เมียของใคร ให้จำกันนะ นี่รู้จักไหมผู้เจ้าของ แล้วรู้จักไหมเมียเจ้าของคนไหน ให้รู้นี้เมียเรา นี่ผู้เราเท่านั้น นอกนั้นไม่ยุ่ง ท่านจึงว่า อปฺปิจฺจตา ความมักน้อย ผู้เดียวเมียเดียวเท่านั้นพอแล้ว ถ้าเลยจากนี้ไปแล้ว กระเทือนโลกเหมือนกัน ท่านจึงรักษาเอาไว้ คือรักษาใจไม่ให้กำเริบเลิบบานเอาไฟเผา กัน ผู้ก็มีความจงรักภักดีต่อเมีย ชื่อสัตย์สุจริตต่อเมียของตนเอง หญิงทั่วโลกก็ตามไม่สนใจ มีเมียของเราเท่านั้นที่ฝากเป็นฝากตายได้แล้ว ฝากเป็นฝากตายกับเมีย เมียก็มีผู้ของเราเท่านั้นฝากเป็นฝากตาย นอกนั้นไม่ใช่ นี่เรียกว่ารู้จักสมบัติของตนๆ แล้วก็ ไม่เป็นภัย นี่ กาเมสุ มิจฉาจาร รักษาจิตใจของสัตว์โลกไม่ให้กำเริบเลิบบาน ไม่เอาไฟ มาเผาทั้งด้วยกาเมสุ มิจฉาจาร มีขอบมีเขตมีหลักมีเกณฑ์ มีของเขาของเรา ผู้เขาเมีย เรา เข้าใจหรือ นี่ให้จำ

แล้วมฺสา มฺสาก็เป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร มฺสาตัวมันแรงๆ นะมฺสาฯ ตัวธรรมดา ก็ไม่เป็นไร โทหกกันได้หลอกกันได้หลีกบ๊ีบ เช่นอย่างพระอย่างนี้ สมมุติว่าพระห้าม มฺสาฯ ท่านพลิกบ๊ีบไปนี่ ท่านไม่ได้มฺสาฯ เข้าใจไหม อันนี้เป็นโลกอันนี้เป็นธรรมธรรม หลีกบ๊ีบไปเลย จะว่าท่านมฺสาฯ ไม่ได้เข้าใจไหม เช่นอย่างพระท่านภาวนาอยู่ริมฝั่งน้ำ เขาจูงควายมานี้ เขาขโมยควายมานี้แล้วทำไงนะ เวลามานี้เดี่ยวเจ้าของเขาจะมา มา เขาจะต้องถามเรา ถ้าถามเราเห็นขโมยขโมยควายมานี้ไหม ก็เราเห็นอยู่บอกว่าจะไม่เห็น ไม่ได้นะ แล้วทำไง ท่านย้ายที่ไปนี่ไปอยู่ที่นั่นเสีย พอเขามาแล้วเห็นเขาขโมยควายมานี้ไหม ไม่เห็น คืออาตมาอยู่ที่นี้ไม่เห็น แต่อยู่ที่นั่นเห็น นั่นเห็นไหมท่านหลีกเข้าใจไหม นี่ไม่ผิดเข้าใจหรือ

แต่ ปาณาฯ ตัวนี้ถึงจะหลีกเท่าไรก็ตามเถอะเข้าใจตลอด ผู้ไปเที่ยวเกี่ยวผู้หญิง สาวๆ มา ไอ้เมียนอนอยู่ในบ้านนั่งอยู่ในบ้านเฝ้าบ้านเฝ้าเรือน ผู้ไปเกี่ยวสาวอยู่นั้น ไม่ได้มองดูเมียเลย นอนติดกันอยู่กลางคืน พอตอนเช้ามันก็ไปละผู้ ไปเห็นผู้หญิงที่ ไหนตาแหลมตาแมวสู้ไม่ได้ ตานี้แหลมกว่าแมว คือตานี้มันจะไม่มองใครมันมองหาแต่ อีหนู คืออีสาว ผู้ของตัวนั้นละเข้าใจไหม ที่นี้ไปโกโรโกโสมาแล้ว เวลามาทาเมีย เมีย ได้เบาะแสละชีวผู้เป็นยังงั้นๆ ไปไหนมาวันนี้นะ

ที่นี้มันโกหกนะ ไปวัดมา ไปวัดไหน ไม่บอกเดี๋ยวมันจะแย่งไปก่อนเราจะเป็นบ้า เฝ้าบ้าน เมียจะแย่งไปพึ่งเทศน์ก่อน ความจริงมันโกหกเมีย ถ้าว่าไปพึ่งเทศน์มาคือมัน แก้วตัว มันไม่ได้ไปวัดมันก็เอาวัดมาแก้วตัวว่าไปวัด พระท่านเทศน์ดีมาก พระวัดไหนๆ ไม่บอก เดี่ยวเมียจะให้เฝ้าบ้าน แล้วเขาจะไปวัด ความจริงมันโกหกเมียมัน คำโกหกนี้

ใช้ไม่ได้ อย่างนำมาโกหกกันนะ พวกกันจำเอาเข้าใจหรือ โกหกคำนี้ มุสาฯ นี้เป็นโทษร้ายแรงมากนะ บอบช้ำ

สุรานั้นไปที่ไหนเห็นแต่บ้ำสุราอยู่ในวัดเรานี้ในศาลานี้นะ เอา ถ้าว่าพระพุทธเจ้าพูดโกหก เอาๆ ตัวยันกันเลย เอาพยานมาเดี๋ยวนี้ เรานั่งอยู่หมดศาลาหลวงตาบ๊วเป็นประธานใหญ่ ทีนี้เอาโหล่นมาวางก็ก๊ี้ โหล่นนี้โหล่นใหญ่ๆ เขาก็เอาโหล่นมาให้หลวงตาบ๊ว เพราะเป็นหัวหน้าต้องกินก่อนใครทั้งนั้น เขาไม่ได้ใช้ใจแบบนี้แก้วอย่างนี้ ตักโหล่นมาให้หลวงตาบ๊ว เขาจะไปเอาตุ่มมาตักเลย ฟาดใส่หลวงตาบ๊ว พอหลวงตาบ๊ว สะแตกเสร็จแล้วซี้ก็แตกเยียวก็ราด ซี้แตกเยียวราดเต็มศาลา สุรามันดีไหมฟังซิ อยู่ดีๆ หลวงตาก็ก็นั่งแตก ลูกศิษย์ลูกหาก็ก็นั่งแตกเยียวราด

พอเอาสุรามานี้เท่านั้น หลวงตาซี้เท่าไรหมดท้อง เยียวกินมาเท่าไรหมดไม่มีเหลือ ลูกศิษย์ลูกหาก็นอนเกลื่อนนอนกล่น ทั้งซี้แตกทั้งเยียวราดเพราะสุรานี้ ดีไหมสุรา เอามายันกันซิ ถ้าว่าพระพุทธเจ้าพูดผิด ดีไหมอย่างนี้ หรือยังว่าดีอยากทดลอง ไปหาโหล่นมาเดี๋ยวนี้มาตั้งนี้ เอาพยานเลย นี่ละห้าข้อเท่านี้พอ อันนี้เป็นโลกบ้ำไม่รู้จักสูง จักต่ำไม่รู้จักเขาจักเรา ผิดได้ตลอด เลอะเทอะได้ตลอด ห้าข้อ ผู้รักษาศีลรักษาศรัทธา เขาก็ไม่สนใจกับสิ่งเหล่านี้ เพราะเป็นภัย

วันนี้บรรดาพี่น้องทั้งหลายมาเยี่ยม ก็เทศน์ต้อนรับกันด้วยอรรถด้วยธรรม ให้พากันไปคิดนะ ไปนี้ไปสะกิดพ่ออิหนู นี่ไปฟังเทศน์ท่านมาละนะ ท่านสอนว่าไง ดีปากปี่วะ อย่าไปหาหลอกผู้สาว หลึงสาวๆ มันหลอกเขาเก่งนะปากผู้ชายนี่ ไปหลอกหญิงสาว ดีปากมันเสียก่อนค่อยสอน เอาเพียงข้อเดียวไม่เอามาก เท่านี้ละ แล้วมีอะไรอีกละ ยุติแล้วมันจะลืมนะ เอวัง เอวังหยุดเสียก่อน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz